

fruen, end den er nu. Hustruen har f. Ex. gaaet og slidt og slæbt hele Aagen, og Lørdag Aften kommer hun hjem med Pengene, og Manden siger: Vær saa god at give mig dem. Som Tilstanden nu er, er Loven paa Mandens Side, og han kan med Hensyn til Loven sige: Understaa Dig at negte mig dem! Bliver Forslaget til Lov, er Loven paa Hustruens Side, saa kan hun sige: Understaa Dig at tage dem fra mig! Det kan være, at den Støtte, som Loven giver, ikke er saa meget bevendt, men vi give Hustruen den Støtte, vi kunne, gennem Loven, og Lovgivningen gjør forsaavidt, hvad den kan, den stiller sig i alt Fald ikke i dette Forhold paa Mandens Side. Dernæst ser jeg ikke rettere, end at Loven har stor Betydning, naar Samlivet er hævet, og det forekommer mig ogsaa, at det under Iste Behandling blev anerkjendt, at der i saadanne Tilfælde kunde være Brug for Loven, at den kunde have sin praktiske Betydning f. Ex. i det Tilfælde, som den høitærede Justitsminister anførte, hvor Manden kommer hjem og sælger det Hele. Det er dog, forekommer det mig, et Bevis paa, at man ikke kan negte, at Loven har Virkning; hvis den muligvis kun hjælper lidt, hjælper den dog vel altid Noget, og af Hensyn til den om end maaske ringe Hjælp, den giver Hustruen, tror jeg, man bør stemme for den. Det er i alt Fald det, jeg vil gjøre. — Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Iste Landssthingsmand for 10de Kreds (Jessen), vil jeg blot bemærke, at det jo er motiveret ved, at der kunde være noget Saarende for Hustruens Følelser ved, at hun fik denne Raadighed, uden maaske at ønske det, men saa kan der jo isvrigt igjennem Ægtepagt ske Forandring deri, saaledes at forsaavidt denne Følelse kan blive tilfredsstillt. Naar der blev henvist til, at man jo kunde sige: Lad det saa være afhængigt af, om det vedtages, om Hustruen har Misillid til Manden, saa forekommer det mig heldigere, naar Loven siger: Den og den Virkning indræder, og kun i det Tilfælde, at der er vedtaget en anden Ordning, indræder denne; thi der er ingen Kvinde, som i det Dieblit, hun er i Færd med at gifte sig med en Mand, gjerne vil udtale Misillid til ham og fordrø, at hendes færegne Ekhverv skal være underkastet hendes egen Raadighed. Naar der blev henvist til, at man ikke skulde vedtage partielle Reforme, da tror jeg, man maa sige: Lad os helst tage den partielle

Reform, thi vi vide aldrig, naar vi faae den hele. Er der altsaa noget Godt i denne Ordning, saa lad os helst tage den; dersom vi knytte den til noget Andet, vilde vi kun kompromittere dens Gjennemførelse og muligvis slet Ingenting faae. Altsaa, Hensynet til den partielle Reform forekommer mig ikke bør afholde Nogen fra at stemme for Loven. Hvad angaar Hensynet til, at Forslaget er kommet frem ad privat Initiativ, saa er det allerede fremhævet, at den høitærede Justitsminister har saaledes knæsat Forslaget, om jeg saa maa sige, at vi kunne betragte det i alt Fald som havende Regjeringens fulde Samstemmen for sig. — Hvad angaar Spørgsmaalet om her at give Regler om Ægtepagter, vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at det dog helst maatte overveies lidt mere, thi jeg for mit Bedkommende vil sige, at jeg ikke saa ubetinget vilde gaa ind paa at overlade Ægtefællerne at ordne Forholdet paa den Maade, som de finde tjenligt for sig. Det forekommer mig, at der kunde være visse Ordninger, med Hensyn til hvilke det dog kunde være ønskeligt i alt Fald at overveie det Spørgsmaal, om det ikke maatte trænge til Konfirmation. Man kunde jo tænke sig en saadan Ordning, som mulig kunde friste til Ophævelse af Samlivet og deslige, ved at stille Præmie i Udsigt for det Tilfælde, at Samlivet ophæves. Det forekommer mig, at der kunde tænkes noget Saadant, og at det derfor maa være ønskeligt, at Forholdet undergives Tilsyn fra Justitsministeriets Side. Ligeledes er det et Spørgsmaal, om man ikke kunde gjøre en Indskrænkning i Henseende til Afvigelsen fra Formueskæstetab, f. Ex. indskrænke den til faste Giendomme, Papirer, tegnebe paa Naan, Penge, som vare satte fast osv., kort sagt, om der ikke burde gjøres visse Indskrænkninger. Jeg for mit Bedkommende vilde i alt Fald foretrække at tage Lovforslaget saaledes, som det vil foreligge efter Vedtagelsen af Hiertallets Ændringsforslag, idet jeg særlig glædes ved at se det sidste Forslag tilføjet om Muligheden af at gjøre Indskrænkning i Hustruens Raadighed. Det forekommer mig unegtelig at være et nødvendigt Korrektiv til den Ret, vi indrømme hende, idet der nemlig, naar hun misbruger det, hun har erhvervet, navnlig i Børnenes Interesse bør kunne sættes en Grænse for hendes urigtige Dngang med det Gode, hun erhverver. Naar der er blevet henvist til, at der